

PLAŇTOK

1. list: Básen
2. list: Healo mesiaca
3. list: Healo by to mať hlavu a pätu /hlava/
4. list: 100 otázok sebe samému /51-60/
5. list: List sv. Otca mladým
6. list: Ačoštólát modlitby
7. list: Máme poklad - nezahodme ho!
8. list: Básen
9. list: Kto je ten "DRUHÝ"?
10. list: Téma pre október Mariánskeho roku 1987
11. list: Healo by to mať hlavu a pätu /päta/
12. list: sniechu na rozlúčku

NOV/87

Viete ako patrili Bohu svätí? Vedeli zvolat:

Pane, trpieť alebo zomrieť.

A tak prichodí k nám Boh, aby dýchol do nás novú dušu. Dušu bolesti. Nemali sme ju.

To už je trpieť tak, ako nás túli k sebe Boh.

Ako nás Kristus má za ovcečky.

Čo je milovať navždy? Narodiť sa, nemať konca. Ježiš ho nemá.

Povedal o sebe, že neprišiel aby sa mu slúžilo, ale aby slúžil

To nie sú ružové chodníky. Prijatť úlohu sluhy, to je podstatné miesto.

Ježiš nás znáša, keď mu stúpame na nohy. Tak ide na Golgotu.

... Rudolf Dilong

K dvom predsevzatiam, heslám z minulých čísel pridávame dnes ďalšie:

"Rozprávaj sebe samému, spievaj o celom svojom minulom i budúcom živote! Plánu do budúcnosti a rozprávaj sa o tom s Bohom! Zhovárať sa s ním! Tancuj od radosti na slnku, na morskom brehu i vtedy, keď sa kĺžeš na lyžiach po snehu! Vždy maj pri sebe Boha ako spoločníka, ktorého máš rád a dôveruješ mu!"

... Guy de Lorigaudie.

MALO BY TO MAŤ HLAVU I PÄTU / H L A V A /

Milí naši priatelia v Kristu!

Opäť sa stretávame pri čítaní nášho pravidelného spoločníka - Plátku. Dnes by sme vás chceli upozorniť na jednu takú jednoduchú a pritom veľmi dôležitú vec - ÚSMEV.

Úsmev nestojí nič a prináša mnoho. Obohacuje toho, kto ho dáva. Trvá len chvíľku, ale spomienka naň je niekedy večný.

Nik nie je taký bohatý, aby ho nemohol darovať a prijať.

Úsmev vytvára v dome šťastie, v starostiach je oporou a je citlivým znakom priateľstva.

V únave prináša odpočinok, v znechutení vracia odvahu, v smútku je potechou a pre každú príležitosť je prirodzeným liekom!

Dobre je, že si ho nemožno kúpiť, ani ukradnúť, pretože má hodnotu od chvíle, keď sa dáva ...

A keby si niekoho stretol a nemal by pre teba úsmev, hoci naň čakáš, buď veľkodušným a obiaž ho svojím úsmevom Ty!

PRETOŽE NIK NERŔXN NEPOTREBUJE ÚSMEV TAK AKO TEN, KTO HO NEMÁ
PRE INÍCH!

S úsmevom

Redakčná rada

Cirkvi a sekty u nás

Dnes: Pravoslávie

V starej mystickej bájke sú mené troch najvýznamnejších Kristových apoštolov Petra, Pavla a Jána, podľa udalostí z ich života a spôsobu myslenia sú symbolicky pripisované 3 hlavným smerom kresťanstva: sv. Peter s katolicizmom /"Ty si Peter-Skala a na tejto skale postavím svoju Cirkev..."/, rozumový sv. Pavol s protestantizmom a citovo-mystický sv. Ján s mystizujúcim pravoslávím.

Doteraz sme sa zaoberali s protestantizmom. Dnes sa pohovoríme niečo o pravoslávii /ortodoxný-pravoverný/. Do tejto skupiny patria kresťania z bývalej východorínskej ríše a Kyjevskej Rusi. Sú to všetky s Rómom nezjednotené katolícke /autokefálne/ cirkvi. K rozkolu prišlo roku 1054 za carihradského patriarchu Michala Kerulária. Carihrad /dnešný Istanbul/ meso založené Konštantínom Veľkým, sa po rozpade Rímskej ríše stalo "druhým Rómom", centrom kultúry. Bola to aj ctižiadostivosť jeho psovnikov a cirkevných hodnostárov, ktorá spôsobila rozkol trvajúci ~~xxix~~ až do dnešných čias.

Príčiny:

1. Západní /Latinci/ a východní /Gréci/ kresťania, boli dve rozličné kultúry, ktorési vosevojej dobe nerozumeli. Latinci konzervatívnejší, zato však triezvo uvažujúci. Gréci síce boli progresivisti, zato však príliš veľavravní, lakomí, zžensteli a ľahko upadajúci do bludu. Na západníerov pozerali ako na barbarov, tiež ťažko niesli fakt, že pápežom nebol volený už Grék a že Rím mal vlastnú liturgiu v latinskom jazyku. Západu vyčítali: celibát knačov, že knazi nenosis bredu, že zavrhujú birmovku, ktorú udelil knaz, že v čase pôstu pijú mlieko a jedia syr a nespievajú "Aleluja", že ako Eucharistickú obetu používajú nekvasený chlieb atď. Západní vyčítali východným: že obrazy mŕtvych vešajú na kríž, čo je nevhodné a nevkusné, že keď západný prestápi k východným musí byť znovu krstený, že odmietajú ženám po pôrode /nedielkam/ udeliť sv. prijímanie, i keď ne smrt' ochorejú, že pohanickým ženám v takomto stave /nedielky/ odepierajú kret, že deti, i na smrt' choré, nekrstia až na ôsmy den po narodení.
2. Východní cisári ako ochrančovia Cirkvi, často sa domáhali takje moci, že chceli rozhodovať aj o čisto cirkevných veciach. Takéto miešanie svetskej moci do cirkevných vecí nazývame césaropapizmom-cisár pápežom. Poschizme podaním biskupskej behy udeľovali cisári patriarchom biskupskú moc.
3. Nemalé odcudzenie Západu od Východu spôsobil tiež dočasný rozkol za patriarchu Fotia /863-869/, kvôli hore uvedeným príčinám.
4. Poslednou príčinou bola pýcha a nenávisť voči Latinikom patriarcha Michala Keruliána. Rozkolu došlo v roku 1054 tak, že carihradský patriarcha dal zavrieť latinské kostoly a kláštory. Zjednotenie mal vyjednať kardinál Humbert, narazili však na seba dve vznetlivé povahy takže konflikt sa nepodarilá vyriešiť. Pápež a patriarcha sa vzájomne exkomunikovali /vylúčili z Cirkvi/, a túto exkomunikáciu zrušili pápež Pavo. VI. a carihradský patriarcha Athenagoras až v roku 1965. Tohto rozkolu bolo škoda, lebo cisár nebol proti jednote a okrem toho Michal Kerulários bol o niekoľko rokov kvôli bezočivému správaniu voči cisárovi poslaný do vyhnanstva.

Zajtrajšok - tvrdia mladí - jee náš. A idú mu v ústrety viac túžbou než činnosťou. A tak, keď zajtrajšok naozaj práde, nachádza ich už starcami.

/Verdinois/

Sto otázok sebe samému

51. Som pre iných povzbudením v práci, vo viere a najmä v láske?
52. Viem trpezlivo vysvetľovať, mierne obhajovať a ospravedlňovať druhých?
53. Som verný v priateľstve, láskavý ako brat, blízky k blízkym?
54. Aké predstavy mám o poslaní človeka - dnešného človeka?
55. Ako často myslím na Boha?
56. Je mi Pán Boh útechou, radostou alebo sa bojím jeho súdu?
57. Ako sa modlím a čo do modlitby vkladám?
58. Uspokojujem sa myšlienkou, že ma Pán Boh ochraňuje?
59. Som stále pevnejší v nádeji, rastiem v dôvere, prekonávam strach, tiesen, obavy?
60. Hľadám pokojnosť a šťastie vo vonkajšom svete alebo skôr vo vnútri?

List nr. Otca mladým

Talenty a úlohy

Do tejto spojitosti rodiny a spoločenstva, ktorou je naša vlast sa postupne včlenuje ďalšia téma, veľmi úzko súvisiaca s podobnosťou o talentoch. Postupne totiž spoznávame ten "talent" alebo tie "talenty", ktoré vlastní každý a každá z vás a začína ich tvorivo využívať a rozvíjať. Uskutočňuje sa to prácou.

Aká nesmierna škála rôznych zameraní, schopností a záujmov je na tomto poli. Nepokúšam sa ich vymenovať ani ako príklady, lebo sa obávam, že by som z nich viac vynesol, ako vzal do úvahy. Predpokladám teda celú túto rozmanitosť a mnohostrannosť usmernení. To dokazuje, aké rozmanité a bohaté sú objavy, ktoré prináša so sebou mladosť. So zreteľom na evanjelium by sa mohlo povedať, že mladosť je obdobím spoznávania talentov. Súčasne je aj obdobím, v ktorom sa nastupuje na veľa rozličných ciest, na ktorých sa rozvíja a stále sa bude rozvíjať celá ľudská činnosť, práca a tvorivosť.

Želám každému a každej z vás, aby ste na týchto cestách objavili sami seba. Želám vám, aby ste sa na ne vydali so záujmom, usilovnosťou a nadšením. Práca - každá práca - je spojená s námahou: "V pote tváre budeš jedávať svoj chlieb". Každý a každá z vás skusuje túto námahu už od útleho detstva. Avšak práca súčasne osobitným spôsobom formuje človeka a v istom zmysle ho tvorí. Ide teda vlastne vždy o tvorivú námahu.

Toto sa nevzťahuje len na výskumnú prácu alebo všeobecnejšie na duševnú prácu, ale aj na obyčajné telesné práce, ktoré zdarnivo nemajú v sebe nič tvorivé.

Práca charakteristická pre obdobie mladosti je predovšetkým prípravou na prácu v dospelom veku, a preto je spojená so školou. Keď píšem tieto slová vám mladým, myslím pritom na všetky školy na celom svete s ktorými je spojená všade mladá existencia počas celého radu rokov a to postupne na rozličných stupňoch podľa toho, ako sa vyvíjajú vaše rozumové schopnosti a zameriavajú vaše záujmy - od základných škôl až po univerzity. Myslím aj na všetky dospelé osoby, mojich bratov a sestry, ktorí sú vašimi učiteľmi, vychovávateľmi a vodcami mladých myslí a charakterov. Aká veľká je ich úloha! Akú mimoriadnu zodpovednosť majú! Ale aké veľké sú aj ich zásluhy!

Myslím napokon na tie skupiny mladých, vašich rovesníkov, ktorí zvlášť v niektorých spoločenstvách a prostrediach nemajú možnosť vzdelania, často ani základného. Táto skutočnosť je stálej vst-

vou pre všetky zodpovedné inštitúcie na národnej a medzinárodnej úrovni, aby sa usilovali tento stav náležite zlepšiť. Veď vzdelanie je jednou zo základných hodnôt ľudskej existencie. Má zvláštny význam práve pre mladých. Od vzdelania závisí tiež v značnej miere budúcnosť celej spoločnosti.

Keď sa však zaoberáme otázkou vzdelania, štúdia, vedy a škôl, vynára sa problém, ktorý má základný význam pre človeka a zvlášť pre mladého človeka. Je to problém pravdy. Pravda je svetlom ľudskeho rozumu. Ak sa rozum už od mladosti usiluje poznávať skutočnosť v jej rôznych dimenziách, robí to preto, aby poznal pravdu a aby žil podľa pravdy. Taká je štruktúra ľudskeho ducha. Hľad po pravde je jeho základnou túžbou a výrazom.

Kristus hovorí: "Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí."

Zo všetkých slov v evanjeliu tieto bezpochyby patria k najdôležitejším. Vzťahujú sa totiž na celého človeka. Vysvetľujú na čom sa buduje zvnútra, v dimenziách ľudskeho ducha dôstojnosť a veľkosť človeka. Táto dôstojnosť nezávisí len od vzdelania, hoci aj vysokoškolského, lebo ju môže mať aj analfabet. Jednako však vzdelanie, ako systematické poznávanie skutočnosti má slúžiť tejto dôstojnosti a tejto pravde.

Pravde sa slúži aj v práci, ktorú budete povolané konať až dokončíte program svojho vzdelania. V škole máte získať rozumové, technické i praktické vedomosti, ktoré vám umožnia užitočne zaszovať miesto vo veľkej dielni ľudskej práce. Ak je v ak pravda, že škola má pripraviť na prácu, a to aj telesnú, takisto je pravda, že aj práca sama v sebe je školou veľkých a dôležitých ľudí; má svoj význam, lebo vracia dôležitý prínos do ľudskej kultúry.

Avšak zo vzťahu medzi vzdelaním a prácou, ktorý charakterizuje dnešnú spoločnosť, sa vynárajú veľmi závažné problémy praktického rázu. Myslím tu najmä na problém nezamestnanosti a všeobecnejšie na nedostatok pracovných príležitostí, ktorými je v rozličných formách postihnutá mladá generácia na celom svete. Ako dobre viete, z tohto problému sa vynárajú ďalšie otázky, ktoré už od školských rokov vrhajú tien neistoty na vašu budúcnosť: Pýtate sa: "Potrebuje ma vôbec spoločnosť? Nájdem si primeranú prácu, ktorá by mi umožnila stať sa nezávislým? Budem si môcť založiť rodinu v dôstojných životných podmienkach a predovšetkým budem s ňou môcť žiť vo vlastnom dome? Slovom, spoločnosť naozaj očakáva môj prínos?"

Geobitná závažnosť týchto otázok ma núti, aby som pri tejto príležitosti pripomenul vládam a všetkým, ktorí majú zodpovednosť za hospodárstvo a rozvoj národov, že práca patrí medzi ľudské práva a preto má byť každému zaručená. Tejto otázke treba venovať čo najväčšiu pozornosť a do stredu hospodárskej politiky treba postaviť starosť o to, aby sa vytvárali primerané pracovné príležitosti pre všetkých a hlavne pre mladých ľudí, ktorých tak často sužuje pliaga nezamestnanosti. Všetci sme presvedčení, že práca je dobrom človeka - dobrom jeho človečenstva - prácou totiž človek nielen pretvára prírodu, prispôbuje ju vlastným potrebám, ale aj realizuje sám seba ako človeka, ba v istom zmysle "sa stáva viac človekom".

Apaštolát modlitby

1. úmysel: Aby tí, čo zomreli v spojení s Kristom, dosiahli večný pokoj v nebi, a vyprosovali u Boha pokoj na zemi.
 2. úmysel: Aby veriaci v Krista pamätali na všetkých kresťanov žijúcich v ťažkých podmienkach v Číne.
- Srdce Ježišovo, prijmi do svojej slávy všetkých zosnulých kňazov a rehoľníkov.

Máme poklad - nezahodme ho!

Je mnoho krásnych prosieb a modlitieb, ale najväčším darom a najkrajším prejavom vďačnosti nášmu nebeskému Otcovi je naša účasť na sv. omši. Veď Pán Ježiš ťa čaká nielen v piatok, nielen v nedeľu, nielen vo sviatok, ale každý deň ťa čaká, čaká, že prídeš... Sklameš ho, necháš ho čakať? Chceš mu vysvetliť, koľko sa máš učiť, ako málo času máš, že ty sa radšej doma pomodlíš, že večer je už tma, že ťa bolí to, či ono ...? A nemyslíš nato, že aj on ti mohol vysvetľovať, že nepôjde na Golgotu, nemá čas, že nevezme ťažký kríž lebo ho bolí to, či ono... Uvedom si to milý priateľ, uvedom si to vtedy, keď zaháňaš myšlienku: "Je pol šiestej, mohol by som ísť do kostola." Uvedom si to a som si istá, že sa v chráme pri našom nebeskom Otcovi budeme každodenne stretávať viac ľudí.

Nasledujúce riadky zahrňujú všetky výhody z účasti na svätej omši do hlavných bodov. Z nich aspoň krátko vidíme, akým požehnaním je svätá omša, keď si na nej nábožne prítomný:

1. Oslavuješ ňou utrpenie a smrť Pána Ježiša.
2. Zúčastňuješ sa na nekonečných zásluhách Ježiša, ktoré pramenia z jeho utrpenia a smrti.
3. Dosiahneš odpustenie všedných hriechov pre ozajsnú ľútosť, ktorú ľahko vzbudíš, keď si prítomný na sv. omši.
4. Umenšuješ si svoje časné tresty, pozemské aj očistcové, ktoré za hriechy zasluhuješ.
5. Svätou omšou prosíš za teba Ježiš o zmilovanie, obetujúc svoje zásluhy nebeskému Otcovi a tiež ti vyprosuje nadprirodzené dobré.
6. Pripravuješ si večnú odmenu a nový stupeň slávy.
7. V hodine smrti každá sv. omša, na ktorej si bol nábožne prítomný, bude ti najväčšou útechou.
8. Pri súde každá sv. omša ti bude prosbou o milosť a milosrdenstvo.
9. Sv. omšou poskytuješ dušiam v očisti veľkú útechu a umožňuješ im čím skôr vyslobodiť sa.

Svätá omša, ktorej si za živa účastný, viac ti osoží ako mnoho iných, ktoré by na tvoj úmysel, niekto iný obetoval po tvojej smrti. Ak môžeš, NIELEN V NEDEĽU, ALE I VO VŠEDNÉ DNI PRICHADZAJ NA SVÄTÚ OMŠU!

Prichádzaj s čistým srdcom a o krátky čas uvidíš, aké požehnanie Božie je sv. omša. Byť na nej prítomný je najvýbornejší skutok požehnanosti, aký môžeš vykonať!

Často človek až neskoro zbadá,
že žiť život je ťažké.
Nielen z radostí a starostí sa skladá
a nielen zo skladaní básne.

Nájsť správnu cestu života
je dosť ťažké a sám to človek nezvládne.
Robiť dobré skutky dá sa,
ale čo keď aj to prestahe?

Čo ak Pánovi nebudú stačiť sebazáporý,
čo ak Pán bude žiadať viac?
Treba rozdávať hojnosť lásky
a to je ťažšie ako vyletieť na Mesiac.

Pán nebude sa pýtať,
koľkokrát si bol vo vesmíre.
Jeho bude zaujímať,
ako si plnil jeho poslanie.

Zanechal nám tu mnoho,
my si to však nevážime.
Nesmieme myslieť koho, a
ale ako ho potešíme.

V dnešnom svete láska
viac je potrebná
ako magnetofónová páska,
či veselka ružová.

Ľudia dnešnej doby
viažu sa na veci hmotné.
Zháňajú sa za nezmyslami,
a ich duše sú celkom prázdne.

Je to naozaj s nami také zlé,
nechceme sa položiť?!
Myslime na hodnoty večné
a snažme sa dušu láskou si naplniť.

Láskou, ktorú rozdávať budeme
svojim bratom i ssestrám.
SPúbmne Pánovi, že chceme
vydať sa po jeho cestách.

Kto je ten "DRUHÝ" ?

Druhý je ten, ktorého stretáš na ceste,
ten, čo vyrastá, čo pracuje,
teší sa alebo plače vedľa teba,
ten, čo miluje alebo nenávidí vedľa teba,
ten, o ktorom hovoríš: "nemôžem sa nanho
vynadávať", alebo "nemôžem ho ani vidieť",
ten, o ktorom nič nehovoríš,
o ktorom nepremýšľaš,
pretože prechádzaš popri ňom bez povšimnutia,
a ani si ho nezbadal...

Druhý je ten, s ktorým sa musíš spojiť,
aby si sa stal "celým človekom", bratom všetkých,
ten, ku ktorému sa musíš pridružiť,
aby si mal úspech a aby si sa zachránil
spolu s celým ľudstvom.

Druhý je ten, s ktorým spolupracuješ,
na dovršení stvorenia sveta.

Druhý je ten, pred ktorého tvárou budeš súdený.

Druhý je ten, ktorý ťa povznáša,
je to dar Kristovej lásky.

Druhý, to je vyslanec Otca,
otázka, či miluješ Krista.

Druhý je ten,
ktorým sa Boh prejavuje,
ktorým Boh pozýva,
ktorým Boh obklopuje,
ktorým Boh veria našu lásku.

Druhý, je tvoj každodenný chlieb,
tvoja každodenná hostia,

Druhý sa volá Ján, Peter, Mária.

Býva v tom istom dome ako ty,
pracuje v tom istom úrade,
cestuje tým istým trolejbusom,
sedí vedľa teba v kine...

Druhý sa volá Ježiš Kristus.

Ježiš Kristus býva v tom istom dome ako ty,
pracuje v tom istom úrade,
cestuje tým istým trolejbusom,
sedí pri teba v kine...

Druhý !

- Ľudia sa vracajú z omše, zhovárajú sa a smejú. Sú presvedčení,
že nevideli nič mimoriadne. Bezbadali nič, lebo sa neusilovali nie-
čo vidieť. Sú si istý, že boli prítomní na niečom celkom prirodze-
nom. A predsa to, čo sa odohralo čo len jeden jediný raz, stačilo
by uchvátiť do extázy celý zamilovaný svet.

Ľudia sa vracajú z Golgoty a rozprávajú o počasí. Táto ľahostaj-
nosť im prekáža, aby sa "zbláznili". Keby im nikto povedal, že
keď Ján a Mária zostupovali z Kalvárie rozprávali sa o bezvýznamných
veciach, neverili by mu. A oni robia presne tak.

Ľudia, ktorí sa vracajú z omše, zúčastnili sa na poprave človeka.
a o krátky čas už na vôbec nemyslia. Iba nedostatok ich obrazotvor-
nosti ich zachranuje, aby nedostali závrat a nezomreli. Boli
25 minút v kostole, a nepochopili, čo sa tam odohralo. Židia nemohli
vydržať pohľad na žiarivcu tvár Mojžiša. A bol iba človekom. Moj-
žoš sám sa bál, že zomrie, lebo sa mu zdalo, že videl tvár Boha,
no v skutočnosti videl iba tvár anjela. Čo je skryté pod spôsobom
chleba a vína? Viac, než anjle, alebo Mojžiš, určite! Jedna z tajom-
ných črt omše je, že neusartí osoby, ktoré sú na nej prítomné.

Ľudia počúvajú omšu pokojne, bez sĺz, bez vnútorného pochutia,
Je to obdivuhodné. Čo by len bolo schopné ich šokovať? Zaujímavo, niečo
banálne.

/J. Green pred jeho obrátením o francúzskych katolíckoch
Pod jeho sarkazmom sa skrýva kus pravdy/.

Panna Mária a obnova slovenskej mládeže

Bola mladá... Tak, ako my, mala pred sebou život. Mária, židovské dievča z Nazaretu. Na čo vtedy myslela, čo sa dialo v jej duši, keď ju zasnubovali s tesárom Jozefom? Ako si predstavovala svoju budúcnosť, po čom túžila, o čom snívala, čo čakala od života? Prpravovala sa na manželstvo tak, ako ostatné dievčatá tej doby, alebo - ako to usudzujú mnohí v Cirkvi - mala už vtedy nejaký sľub trvalého panenstva? Nevieme. Ale isto vieme, že jej myšlienky sa neupierali len na nádeňchádzajúce manželstvo. Ak, ako celý národ, ba asi ešte viac, ako iní, túžobne očakávala prísľúbeného mesiáša, ktorí obnoví Boží dožiadok v národe, na celom svete i v ľudskej duši. Dnes značná časť našej mládeže nemá vzťah k veľkým ideálom. Mária bola iná, zdieľala osudy národa, žila Bohu. V tom je nám vzorom. Mária nám sama dala nazrieť do hĺbky svojho srdca v prekrásnom chválospeve "agnifikat". Hneď poznat, že modlitba bola pre nu samozrejmosťou. Aj v tom je nám vzorom. Aké plány či predstvy o svojej a sbnej budúcnosti si robila Mária nevieme. "rčíte ich však museba radikálne zmeniť, keď sa dozvedela tú neobyčajnú zvesť, ktorú dosah sama celkom nechápala a keď - hoci nemohla vedieťdo čobide - povedala svoje "áno" Božej vôli. Má sa stať Matkou Mesiáša, Syna Božieho! Aká radosť, česť - ale na druhej strane neistota, nepochopenie, problémy... To je to riziko viery. Mária však ochotne, poslušne prijala Božiu vôľu.

Aby bolo jasné, nemôžeme sa rovnať Márii v bezhriešnosti. Ale ani Ona, Bohom vyvolená, usetrená dedičného hriechu a zlých náklonností, nebola zbavená omylnosti a povinnosti rozhodovať sa. Jej život bol však úplne založený na oddanosti Bohu. verila Bohu a preto povedala "áno". Samotné telesné materstvo by jej neosožilo, keby predtým nebola prijala "rista do svojho srdca, pripomína sv. Augustín. Vo viere a oddanosti je nám Panna Mária vzorom. Učme sa od nej, rovnako ako od Ježiša hovoriť: "ie moje, ale tvoje plány nech sa realizujú, Bože!" Nie sebarealizácia, ale realizácia Krista. Čiže konať to, čo je správne i keby sa to snád nehodilo do našich plánov. To, že sme prijali Krista, často i pre nás bude znamenať neplánovanú a možno radikálnu zmenu života, neistotu, nepochopenie... Ale vždy i hlbokú radosť a veľú česť detí Božích. Mária, pros za nás, aby sme aj my vždy dokázela Bohu povedať "áno"!

Pozrime sa ešte raz na Máriu vo chvíli zvestovania. Mária sa zarazila, nerozumie: "Ako sa to stane? veď ja muža nepoznám!" /Lk 1,34/. Mária bola a - tak verí Cirkev - po celý život ostala pannou. Aké je to krásne, zázračné obpritom presté, keď sa mladé telo prebúdzá a volá po druhom človekovi, po jeho duši i tele, keď túži po láske, a túži v láske sa odovzdať. etreba sa znepokojovať. Takých nás Boh stvoril a preto je to dobré. To ale neznamená, že tomuto volaniu tela už smieme prívoliť. Veď by sme si tak mohli zahatať cestu k ozajstnej láske, ako sa aj mnohým stáva. Všetko má svoj čas. Telesné spolužitie je mravne prístupné len v manželstve, tak to chápe nedeformovaná prirodzená morálka a tak to Cirkev odjakživa učila. Ani úcinná láska tých, čo už vážne pomýšľajú na manželstvo, nedáva nan oprávnenie. Prlíš tvrdá požiadavka, myslia si mnohí, obeta, ktorej zmysel možno ani nevidia. A predsa niet na tom čom meniž. Isteže, aj láske sa treba učiť. Ale nie experimentovaním s telom. Premšhanie vlastného egoizmu, to je hlavné, čo sa treba učiť.

Nie, ani antikoncepcia neurobila sexuálnu zdržanlivosť zastarslou, ako to hlásajú propágetori konzumnej etiky. Avšak pravý zmysel panenstva a mravnej čistoty je oveľa väčší: dôležitejšie, než zrieka-

nie sa, je čistota srdca - pozitívna orientácia umožňujúca vzrast lásky. To platí pre všetkých: pre tých, čo sa pripravujú na manželstvo i pre tých, ktorí chcú v celibáte slúžiť Bohu a bližným s nerozdeleným srdcom.

Panna Mária je jedinečným vzprom mravnej čistoty pre jedných i pre druhých. Rovnako pre chlapcov, ako pre dievčatá. A predsa je to ťažké najmä dnes. Aj na nás dolieha atmosféra sveta, v ktorom žijeme: honba za pôžitkami, módou, egoizmus, konzum, nič si nedriekať. Lenže túto atmosféru, túto verejnú mienku spolu vytvárame aj my. Nepripodobňujme sa svetu! Nezmierujme sa so zlom! Budme aj v tomto príkladem a ohniskom obnovy národa! Dá sa to? Určite dá, no bez viery a modlitby sotva. Mária, prosíme ťa, pomôž nám uchovať si čisté srdce! Pomôž nám obnoviť sa podľa tvojho vzoru! Pomôž obnoviť našu slovenskú mládež! Pomôž nám, keď zápasíme s polušením a nejasnosťami! Kvôli požiadavke mravnej čistoty mnoho ľudí odpadlo od kresťanstva. Mária, prosíme, pomôž nájsť cestu späť ku Kristovi aj tým, ktorí v tejto skúške neobstáli!

Máriino panenstvo je totálnym odovzdaním sa Bohu. Ale láska k Bohu nedá sa oddeliť od lásky k bližným. Mária je nám aj v tom to príkladom. Keď prijala Krista ona, živý bohočítanok, v čase, keď by si mohla nárokovať ohľady a úľavy, neľaká sa ďalekej cesty a ide slúžiť, pomáhať Alžbete. S Pannou Máriou, pomáhajúcou a vnímavou k potrebám iných, stretávame sa i neskôr, napr. v Káne Galilejskej. A takúto ju poznávame i dnes, podľa našich vyslyšaných prosieb. Mária, mladost' je vraj najkrajším obdobím života, pros za nás, aby sme ju npremenili, zahľadeli do seba, nevšímaví k bližným.

Podľa svedectva tradovaného Círvou Panna Mária sa dožila vysokého veku. A predsa sa nezjavuje ako stareňka. Tí, ktorým sa zjavuje, ju opisujú ako mladú a krásnu Pani. Ako veľmi sa boja svetskí ľudia straty krásy a mladosti! Ako keby život mal cenu, len kým je človek mladý. Ale čo robí Pannu Máriu stále mladou? Domýšľame si: je to entuziazmus, vlasetný mladosti, to nadšenie za Ecziu vec, ktorým stále horí. A čo ju robí krásnou? Nie je to módnny make - up, výstredné šaty, nápadné správanie. Naopak. Je to pokoj, ktorý z nej vyžaruje, jednoduchosť, láska, dobrotá, čisté srdce, oddanosť Bohu v Ježišovi. Mária, pomôž i nám byť takými!

Ale hovoriť o mladosti sme ešte neprestali. Veď Panna Mária sa zjavuje najčastejšie mladým ľuďom a deťom. A znova: najnovšie sú to mladí, ktorí prichádzajú za Máriou na naše pútnické miesta, už sa to stalo novodobou tradíciou. Naša mládež dodáva starým púťam novú tvár, naša účasť znamená pre nás mocný duchovný zážitok. Putujeme k Márii, aby smespolu s nou prežili Božiu prítomnosť skrze Ecziša Krista a jednotu veriaceho spoločenstva. Ez Máriu ku Kristovi, ba ešte lepšie: s Máriou za Kristom! Žiť s Kristom, ako Ty, Mária! Odchádzame z púte a vraciame sa domov, do svojho prostredia, nie aby sme sa tak zase od Krista a Matky vzdialili, ale aby sme tam, do svojho prostredia Krista vniesli. Veď Ježiš nepatrí len nám, ale všetkým ľuďom. Mária, Ty si ako prvá uverila v Krista, Ty si ho aj prijala, nò mlento, Ty si ho svetu priniesla! Najsvätejšia Panna Mária, Matka Božia, prosíme ťa, pomôž aj nám prinášať Krista nášmu národu i celému svetu! Aj v tomto sa tó chceme podobati To nech je náš živdný program.

Kvapka smiechu na rozlúčku

Príde ráno majster do roboty a vidí ako sa cigán opiera o lopatu. Majster sa ho pýta: "Cigán čo robíš?"

"Rozmýšľam, pán majster."

"A nad čím rozmýšľaš?"

"Nad tým, pán majster, že čo bude, keď sem Reagan hodí neutrónovú bombu."

"Nuž pozri sa cigán, ty nebudeš, ja nebudem a tá miešačka zostane."

Na druhý den príde majster do roboty a vidí cigána opretého o lopatu.

Pýta sa ho: "Cigán čo robíš?"

"Rozmýšľam."

"A nad čím zase rozmýšľaš?"

"Nad tým, pán majster, že čo bude, keď sem Reagan hodí atómovú bombu?"

"Nuž pozri sa, ty nebudeš, ja nebudem ani tá miešačka nebude."

Na tretí den príde majster do roboty a vidí cigána opretého o lopatu.

Nahnevaný sa ho pýta: "Cigán nad čím zas rozmýšľaš?"

"Rozmýšľam, pán majster nad tým, že akú bombu sem hodil Reagan. Vy ste, ja som a miešačky nikde."